పి. చంద్రశేఖర అజాద్

అడవి

నవలిక

అడవి

నవలిక

పి. చంద్రశేఖర అజాద్

ఎ.ఆర్.బుక్స్
14 /161-2, స్టేషన్ రోడ్,గుడివాడ-521 301
ఫోన్ : 9441518715
email: rbtata60@gmail.com,
Blog : http://tataramesh.blogspot.com

అడవి

నవలిక

పి. చంద్రశేఖర అజాద్

సర్వహక్కులు రచయితవి

ప్రథమ ముద్రణ : 2012

సంపాదకుడు : తాతా రమేశ్‌బాబు. సెల్. 9441518715

డి.టి.పి.: తాతా జానకి

e-book : kinige.com

వెల : 50/-

ఎ.ఆర్.బుక్స్ ప్రచురణ సంఖ్య : 4

ప్రతులకు,
తాతా జానకి, ఎ.ఆర్.బుక్స్,
14 /161-2, స్టేషన్ రోడ్, గుడివాడ-521 301. ఫోన్ : 9441518715

ఉలిక్కిపడి లేచాడు రాజయ్య.

గాడాంధకారం. కరెంట్ పోయిందా అనుకున్నాడు. ఫ్యాన్ తిరుగుతున్న చప్పుడు వినిపిస్తోంది. పడుకోబోయేముందు బెడ్‌లైట్ వేసిన గుర్తు. బల్బ్ మాడిపోయి ఉంటుందా! లేచి చూద్దాం అనిపించింది గాని అంతలోనే భయం కలిగింది. పక్కనే ఇవేమీ పట్టనట్టు హాయిగా నిద్రపోతోంది రుక్మిణి. ఇంత చీకటిలో తన కసలు నిద్రెలా పడుతోంది? మొన్నటిదాకా వెలుతురంటే భయం. ఏమాత్రం కంటికి వెలుతురు సోకినా వెంటనే మెలకువ వచ్చేది. కనీసం బెడ్‌లైట్ వుండనీయమని రుక్మిణి ఎన్నోసార్లు మొత్తుకుంది. తనే ఆమెకూ చీకటిని అలవాటు చేశాడు. అలాంటిది..............

దాహం అవుతున్నట్లుగా అనిపించింది. మంచం దిగాలంటే భయం....అవును భయమే ఆ విషయం రుక్మిణికి చెబితే నవ్వుతుంది. విసుక్కుంటుంది కూడా. తప్పదు. గొంతు ఎండిపోయేలా వుంది. ఇలానే వుంటే ఆ చివరి క్షణాల్లో, నాలికతో పెదవులు తడుపుకుంటూ... కళ్లు వెలికి వస్తుండగా...

" రుక్మిణీ " అరిచినంత పనిచేశాడు.

" అమ్మో " అరిచింది బిగ్గరగా.

" నే....నే " రాజయ్య గుండెలు వేగంగా కొట్టుకుంటుండగా మెల్లగా అన్నాడు. "

"అయితే అర్ధరాత్రి అరుపులేమిటి?"

"చీకటిగా వుంది"

" నేనే నిద్రపట్టక లైటుతీశాను"

" దాహంగా వుంది".

" మగమహారాజులు. దాహమయితే కుండలో నీళ్ళు ముంచుకు తాగొచ్చు. బంగారంలాంటి నిద్రచెడగొట్టాల్సిన పనేముంది. అయినా లోటా మంచం పక్కనే పెడతానని చెప్పాను. వద్దు అన్నారు. లైటు వేసుకుందామన్నాను. అది వద్దన్నారు. అసలేం జరిగిందో చెప్పండి" అంది కోపంగా

" మంచినీళ్ళు " అన్నాడు దీనంగా

మంచం దిగివెళ్ళి ఓగ్లాసుతో నీళ్ళు అందించింది. రాజయ్య గ్లాసు అందుకుని పెదవులకానించాడు. శరీరం లోపలి నుండి వెచ్చటి ఆవిర్లు బయటకు వస్తున్న భావన అంతకంతకూ పెరుగుతోంది. నీళ్ళు లోపలికి జారుతుంటే గొంతుకు అడ్డం పడినట్లయింది.

" ఏమిటి ఆలోచన " అంది రుక్మిణి

" అబ్బే ఏమిలేదు"

" లోటాలోతాగుతారు. గ్లాసుడు నీళ్ళు మింగుడు పడటం లేదా?"

" అది కాదు ..."

"నిజం చెప్పండి. మీవాళ్ళతో తగాదా అయిందా?"

" లేదు "

" మరెందుకని మీలో మార్పువచ్చింది"

" అలాంటిదేం లేదు"

" అంటే నేను గుర్తించలేననుకుంటున్నారా? "

"అదంతా నీ పిచ్చితనం. " అంటూ బలవంతంగా గ్లాసులో నీళ్ళు తాగేశాడు.

" సరే ఇక నిద్రపోండి. ఈరోజుకాకపోతే రేపయినా ఏం జరిగిందో మీరే చెబుతారు" అనేసి మంచం ఎక్కిందల్లా అనుమానం వచ్చి అడిగింది.

" లైట్ వెయ్యమంటారా? "

" వేస్తావా "

" ఎందుకు వెయ్యనూ " అని దిగి స్విచ్ ఆన్ చేసింది. గదిలో కొద్దిపాటి వెలుగు ఆ మాత్రానికే రాజయ్యకు ఎంతో సంతోషం కలిగింది. రుక్మిణి ముఖంమీదకు దుప్పటి లాక్కుని పక్కకు తిరిగింది.

రాజయ్య చాలాసేపు సీలింగ్‌ని చూస్తూ గడిపాడు. ఫ్యాన్ గిర్రున తిరుగుతోంది. సంవత్సరాలూ... దశాబ్దాలూ ముందుకీ, వెనక్కీ పరుగులు తీస్తున్నట్లనిపించింది. బలవంతంగా నిద్రపోవాలన్నా సాధ్యం కావటంలేదు.

ఖాకీ బట్టలు వేలాడుతున్నాయి! ఎందుకో ఆ సమయంలో నవ్వు వచ్చింది. చిన్నతనంలో తన మిత్రులందరూ తనకి పెట్టిన పేరు " పోలీసు రాజయ్య "

" నిన్ను చూస్తేనే పోలీసుని చూసినట్లుంటుందిరా. చూస్తుండు. రాజయ్యా జూ.అంటే జూనియర్ రాజయ్య పోలీసన్నమాట. ఆతర్వాత హెచ్.సి రాజయ్య వవుతావ్ " అనేవాడో మిత్రుడు.

"అదేంటిరా మనోడు ఏ సి.ఐ.నో, డి.ఎస్.పి.నో కాకూడదా?"

"ఖచ్చితంగా కాదు. కాకూడదనే ఆడి బాబు రాజయ్యని పేరెట్టాడు. లేకపోతే ఏ రాజారావో

రాజాచంద్రనో అయుండేవాడు. ఆ నవ్వులు చెవిలో మారుమోగుతున్నాయి. ఎవరికీ చెప్పలేదుగానీ జీవితంలో ' పోలీసు' ని మాత్రం కాకూడదనుకున్నాడు. ఒకటి రెండుసార్లు ఆ ఉద్యోగానికి అప్లై చేసినా హాజరుకాలేదు. మరోసారి ట్రైనింగ్‌కి వెళ్ళి వెనక్కి వచ్చాడు. అయినా తప్పలేదు. తనిప్పుడు పోలీసుకాకపోయినా అలాంటివాడే. రైల్వే రక్షక్. రైల్వేస్‌కి చెందిన ఆస్థులు కాపాడాలి అలాగే ప్రజలకు చెందినవి కూడా. వ్యాగన్లు రైలు పట్టాలమీద నిలబడిపోతాయి. వాటినిండా సరుకులుంటాయి. వాటికి కాపలాకాయాలి. ఎప్పుడు కావాలంటే అప్పుడు హాజరుకావాలి. సెలవు కావాలంటే దొరకదు. యస్.ఐ.గారి చుట్టూ తిరగాలి. ఆయనేంచెబితే అది చెయ్యాలి. ఓ సారి ఆవిడే పిలిచింది.

" రాజయ్యా! పిల్ల దొడ్లోకి పోయినట్లుంది చూడు" అంది.

" అవునమ్మగారూ" అన్నాడు

" కొంచెం నీళ్ళుపోసి కడగరాదూ" కళ్ళలోకి రక్తం తన్నుకొచ్చింది. ఒక్కసారి పోలీసు బట్టలు విసిరేసి అర్ధనగ్నంగా ఎక్కడికైనా పారిపోవాలనిపించింది. తలుచుకుంటేనే యాక్ థూ.....

" ఏంటలా రాయిలా నిలబడ్డావ్. అయ్యగారికి చెప్పమంటావా?" తిరిగి గుర్తుచేసింది రాజయ్య కర్తవ్యాన్ని. యస్.ఐ.గారు గుర్తొచ్చారు. అదేంటో ముందుగా ఆ 'మీసాలు' గుర్తొచ్చాయి. ఈ ప్రభుత్వం వారు చాలా తమాషాగా రూల్స్ పెడతారు. క్రాప్ మాత్రం అంటకత్తెర వేయించాలి. మీసాలు ఎంత పెంచినా ఫర్వాలేదు.

రొయ్యమీసాలు. కొసలు మెలేస్తాడు. వాటిని శాసించగల పై అధికారులు వచ్చినప్పుడు మాత్రం కొసలు కిందకు దిగుతాయి. యస్.ఐ చాలా చతురుడు. ఓ సారి ఇలానే ఎవరో పిల్ల ముడ్డి కడుగుడు విషయంలో తటపటాయిస్తే ఆఫీస్‌లో ఓ ముక్క అడిగేడంట. " ఏవయ్యా.... నేనేవన్నా జాత్తక్కువ వాడ్నా. నాపిల్ల నీపిల్లలాంటిది కాదా... రెండు చెంబులు నీళ్లు పోస్తే నీకొచ్చే నష్టమేందయ్యా " అని.

అతనేం చెప్పేడో తెలియదు. హెడ్ రక్షక్ మాత్రం అనుభవమంతా రంగరించి చెప్పేడు. " ఆడి పిల్లలు మన పిల్లలే వేరే రకంగా అర్థం చేసుకోబాకండి. పోలీసు ఉద్యోగంలో కొచ్చాక ఈపని చెయ్యనాపని చెయ్యనంటే కుదర్దు. జాతెక్కువ్వాడయినా, జాత్తక్కువ్వాడయినా పై వోడేం చెబితే అది సెయ్యాల. లేకపోతే వూరవతలే నీ డూటీ" లోపలనుండి ' ఏం రాజయ్యా ' అని వినిపిస్తుండగా అరిచాడు తనే. 'అమ్మాయిగోరి కాళ్ళు కడుగుతున్నాను సార్ ' గాల్లో తేలివచ్చిందో నవ్వు. ఎవడానందం వాడిది. చేతులు పట్టుకుని ఇవి చేతులు కాదనుకో అంటే మామూలు మనుషులు అంగీకరిస్తారు. పోలీసులు అలా కాదుగా.... ఏదో కడిగి కాళ్ళు కడిగినానని తృప్తిపడాలి.

"ఛీ...ఛీ... వెదవ బతుకు... ఈబతుకు బతక్కపోతేనేం... ఇలా అంత నీచంగా బతక్కపోతే ప్రపంచానికి నష్టమా... వెళ్లిపోతాను. ఇంకెప్పుడూ ఇలాంటి నీచమైన పనిచేయనని వాడి ముఖం మీద చెప్పి తలెత్తుకుని మరీ వెళ్తాను అనుకుని తలెత్తాడు.

ఎదురుగా వాడే.... ఆ మీసాలే......

" రాజయ్యా ఓ కిలో రొయ్యలు తెచ్చి వలిచి. కడిగి అమ్మగారి కివ్వు. పనయ్యాక స్టేషన్ కిరా "

" సర్" తలూగింది.

గట్టిగా ఎవరైనా రెండుచేతుల్తో ఈ తలను పట్టుకుంటే బాగుండును. అదంతే వూగు తుంది. అడ్డంగా కాదు. భయం.. భయం... తల అడ్డంగా వూపటానికే కాదు మీసాలు పెంచుకోవటానికి కూడా అదేంటో మీసాలు పెంచుకోవటం వాడి జన్మహక్కు కాబోలు. ముందు సరదాగా అన్నాడు... తర్వాత కోపంగా చూశాడు. సీనియర్ వేదాంతం చెప్పాడు.

" రాజయ్య నీపర్సనాలిటీకి మీసంతో పనేంటయ్యా.. సన్నగా కత్తిరించుకో. రాజకుమారు డిలా వుంటావ్. హాయిగా స్టేషన్‌లో డ్యూటీ చేసుకోక నీకీ తిప్పలన్నీ ఎందుకయ్యా"

రాజకుమారుడు... అవును.. అప్పుడు 'రాజ' కుమారుడిగానే బతికాడు. ఎంతమందో చంకన వేసుకుని తిప్పేవారు. ఉదయం స్నానం చేయించి బుగ్గమీదో చుక్క. ముఖంమీద అర్ధచంద్రాకారంలో బొట్టుపెట్టడం ఆలస్యం, తీసుకు వెళ్లటానికి చుట్టుపక్కల వారంతా వంతులు.

యస్.ఐ.గాడి కూతుర్లా కాదు... ఎప్పుడూ ఎవరి మీదా తనురెండు చేయనేలేదు. వొంటికి పోయినా నవ్వుకునేవారు తప్పించి పట్టించుకునే వారు కాదు. నానమ్మ ముచ్చటపడి చెవి కుట్టించి బంగారపు తీగ వేయించినపుడు అందరూ పిల్లాడి చెవి కందిపోయిందమ్మా అని గోల...అంతలోనే ఎంత అందంగా అమిరిందోనని పొంగిపోవటం....!

స్కూల్లో అందరూ చెవికా కాడేంటే రాజయ్యా అని వెక్కిరించటమే. నాయనమ్మ దగ్గరకెళ్లి ఏడిస్తే " పద నేనొస్తా ఆ ఏడిపించె వెధవలందరి చెవులూ మెలేస్తా. నీ కేంటిరా ఆ కాడ వేయించబట్టే ముఖానికి కళొచ్చింది. నేను బతికున్నంతకాలం తియ్యటానికి వీల్లేదంతే " అంది.

నాయనమ్మంటే ఇంట్లో అందరికి హడల్. అమ్మ ఎదురుచెప్పదు. అందుకే ఎవరు నవ్వినా, అల్లరి పెట్టినా నానమ్మ చనిపోయేంత వరకూ అది చెవిని అంటిపెట్టుకునే వుంది. నాయనమ్మ చనిపోయిన రోజున తలవెంట్రుకలతోపాటు అదీ తీసివేశాడు. ఇప్పటికీ నానమ్మ గుర్తుగా దాన్ని దాచుకున్నాడు, రుక్మిణి దాన్ని చెడగొట్టి చెవిపోగుల్లో కలిపేస్తానన్నా సమస్యే లేదన్నాడు.

ఇంతకూ నాయనమ్మ చచ్చిపోయాక ఏమైంది?

మనుషులు చచ్చిపోయాక ఏమౌతారు? తన జీవితంలో మొదటిసారి చూసిన చావు ఎవరిది?

రాజయ్య శరీరంలో వణుకు మొదలైంది..!

భయం.....భయం...చాలాకాలం. బహుశా జీవితమంతా వెంటాడే అనుభవం. అప్పటికింకా నాయనమ్మ బతికేవుంది.

ఆ రాత్రి....

పరీక్షలయిపోయిన చివరి రోజు మిత్రులందరూ కలసి సినిమాకి వెళ్ళారు. అందులోనూ జానపద సినిమా. సినిమా చాలా బాగుంది. ఇంట్లోవారు పంపిస్తే ఇంకోసారి చూడాలనుకున్నారు, మిత్రులందరూ. ఇంటికీ సినిమా హాలుకీ మూడుకిలో మీటర్ల దూరం హాలునుండి వస్తుంటే దారిలో రైల్వే స్టేషన్. పక్కన పెద్ద బ్రిడ్జి. ఆమెట్లు ఎక్కి అవతల పక్కకి దిగాలి. లేదా స్టేషన్ నుండి రావాలి. బండి వచ్చినప్పుడు టిక్కెట్లడుగుతారుగానీ మిగతా సమయంలో ఫర్వాలేదు.

తనేమో వంతెన మీద నుంచి వెళ్దామనుకున్నాడు . మిత్రులెవరూ అంగీకరించలేదు. స్టేషన్ నుండి వస్తున్నారు. పట్టాలదగ్గర గుంపుగా జనం కనిపిస్తున్నారు. మిత్రులతోపాటు తనూ అక్కడికి వెళ్ళారు. పెట్రోమాక్స్‌లైట్ల వెలుగులో

ఎవరో స్త్రీ...పట్టాల నడుమ రెండుగా తెగి పడిపోయి వుంది. అంతా రక్తం . మనిషిని అలా చూడటం మొదటిసారి. పక్కనున్న మిత్రుడి చొక్కా గట్టిగా పట్టుకుని కళ్ళు మూసుకున్నాడు. ఎవరో కసిరి పంపించేశారు. ఎలా ఇల్లు చేరాడో. గుండెలు వేగంగా కొట్టుకుంటూనే వున్నాయి. అమాంతం నాయనమ్మని కౌగలించుకొని భోరున ఏడ్చాడు.

ఏం జరిగిందో అర్థంకాక 'ఏమైంది బిడ్డా' అంటూ గుండెలకు హత్తుకుంటూ అనునయి స్తుంటే మెల్లగా ఆ దృశ్యం గురించి చెప్పాడు.

అమ్మని పిలిపించి ఆంజనేయస్వామి విభూతి పెట్టింది. తలకింద కొంచెం దాచింది. రాత్రంతా తన పక్కనే పడుకొని జోకొడుతూనేవుంది. 'అయ్యో నాతండ్రీ ఆ పట్టాల మీదుగా ఎందుకొచ్చార్రా.... పెద్దవాళ్ళకే కళ్ళు తిరగుతాయి. ఇంకానయం పిల్లాడికి భయంతో గుండాగలేదు. భగవంతుడా నా పిల్లాడ్ని రక్షించు' అంటూ మొక్కుకుంది.

తెల్లవారింది.........

జ్వరం నూట మూడు డిగ్రీలు, శరీరం పేలిపోతుందా అన్నట్లు.... మెల్లగా కళ్ళు తెరు స్తుంటే వినిపించాయా మాటలు....

"ఎవరా మహాతల్లి... అప్పుడే రైలుకింద పడి చావాలా....నా రాజాబాబు అప్పుడే ఆ తల్లిని చూడాలా..."

నాలుగురోజుల తర్వాత నాయనమ్మని అడిగిన ప్రశ్న ఇంకా గుర్తుంది.

" నాయనమ్మా ఆ అమ్మాయికి అబ్బాయిలు లేరా?"

ఒక్కసారిగా దగ్గరికి లాక్కుంటూ అంది

"రాజబాబు నువ్వా విషయం మరిచిపోవాలి"

" మీరు ఇలా ఆలోచిస్తుంటే నిద్రెలా పడుతుంది? కొన్ని కొన్నివిషయాలు మర్చిపోవాలి"

కెవ్వున కేకవెయ్యబోయి చివరిక్షణంలో నిగ్రహించుకున్నాడు. రుక్మిణి ఎప్పుడు నిద్రలేచిందో తెలియదు. ఆవులిస్తూ అందా మాటల్ని.

....

"చూడు రాజయ్యా.... నువ్వు మారాలి. ఇంత సున్నితంగా వుంటే ఈ ప్రపంచంలో బతకటం, చాలా కష్టం " అన్నాడు సీనియర్.

"నాకు సెలవు కావాలి సార్. నేను కొంతకాలం పాటు ఎక్కడికైనా వెళ్ళి రావాలనుకుంటున్నాను" అన్నాడు రాజయ్య

"ఎక్కడికి వెళ్తావ్ ?"

"నాకు ప్రశాంతత కావాలి. ఆలోచనలన్నింటికీ దూరంగా పారిపోవాలి"

"అదెలా కుదురుతుందిరా మగడా. శరీరాన్ని ఎక్కడికైనా పంపించగలవుగాని ఆలోచనల్ని ఎక్కడకి పంపిస్తావ్. అవి నీ వెంటే వుంటాయ్".

" నన్ను అర్థం చేసుకోండి " ప్రాధేయపడ్డాడు రాజయ్య

" నేను అర్థం చేసుకుంటే వుపయోగంలేదు. అయ్యగారు అర్థం చేసుకోవాలి. ఎవరికీ లీవ్ ఇవ్వనంటున్నాడు."

" అలాకాదు సార్. ఇక్కడుంటే నాకు పిచ్చెక్కేలావుంది. నాకు ఏదోమార్గం చూపించండి"

" రాజయ్యా మనకుంది ఒకే మార్గం సిక్ చెయ్యి"

" డాక్టరు గారేమంటారో "

" ఏమన్నా అంటే వంద కొట్టు రాజయ్యా. అది కూడా నేను చెప్పాలా " అన్నాడు.

రాజయ్య వెంటనే డాక్టర్‌ని కలుసుకున్నాడు. పదినిముషాల్లో పనయిపోయింది.

" ఏమయ్యా ముందుగా చెప్పకుండా సిక్ చేస్తావా?" అన్నాడు యస్.ఐ

" నా ఆరోగ్యం బాగుండలేదు సార్ "

" ఆ సంగతి నాకు తెలుసు లేవయ్యా"

" నా మనసు బాగుండలేదు సార్. మీరు లీవ్ ఇప్పించండి"

ఆ మాటలు అంటానికి ధైర్యం ఎలావచ్చిందో తెలియదు. ఆయన రాజయ్య ముఖంలోకి సూటిగా చూశాడు. కొద్ది క్షణాలు ఆలోచించాక అన్నాడాయన

" సరే లీవ్ మాత్రం పెంచబాకు"

తలూపాడు రాజయ్య.

స్టేషన్ నుండి సరాసరి ఇంటికొచ్చాడు. రుక్మిణి ఆశ్చర్యంగా చూసింది.

" వెంటనే బట్టలు సర్దు " అన్నాడు

" దేనికి " అంది

End of Preview.

Rest of the book can be read @

http://kinige.com/kbook.php?id=882

* * *

Read other books of Mr. Chandra Sekhara Azad @

http://kinige.com/kbrowse.php?via=author&id=259